



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 76

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 2 februarie 2016

### SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>		
20.	— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 86/2011 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea a 10 poduri importante/strategice în zona Dobrogea”.....	2–3
21.	— Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne .....	3
22.	— Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0701 Cluj-Napoca .....	4
23.	— Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, pentru unele imobile aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne prin structurile teritoriale ale Jandarmeriei Române .....	5–8
<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>		
	Decizia nr. 24 din 16 noiembrie 2015 (Completul competent să judece recursul în interesul legii) .....	9–14
<b>ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ</b>		
8.	— Normă privind condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță și categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție .....	15–16

# HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRĂRE

#### privind modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 86/2011 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea a 10 poduri importante/strategice în zona Dobrogea”

În conformitate cu art. 11 lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Articol unic.** — Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 86/2011 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea a 10 poduri importante/strategice în zona Dobrogea”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

Contrasemnează:  
Ministrul transporturilor,  
**Dan Marian Costescu**  
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației  
publice,  
**Vasile Dîncu**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Anca Dana Dragu**

București, 27 ianuarie 2016.  
Nr. 20.

ANEXĂ  
*(Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 86/2011)*

#### CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Reabilitarea podului de pe DN 39 km 8+988 la Agigea, județul Constanța”

**Titular:** Ministerul Transporturilor

**Beneficiar:** Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — D.R.D.P. Constanța

**Amplasament:** județul Constanța

**Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):**

(1 euro = 4.4424 lei la 2 martie 2015),	87.172	mii lei
din care C+M:	83.994	mii lei

Valoarea rest de executat (inclusiv TVA):

(1 euro = 4.4424 lei la 2 martie 2015),	76.785	mii lei
din care C+M:	75.404	mii lei

Eșalonarea investiției	<u>INV</u> C+M		
Anul I:	<u>INV</u> C+M	mii lei	51.190
Anul II:	<u>INV</u> C+M	mii lei	25.595
Durata de execuție pentru restul de executat:		18 luni	
Capacități:			
— lungime pod		266	m
— lățime pod,		20,90	m
din care:			
— lățime parte carosabilă		4 x 3,50	m
— lățime trotuare		2 x 1,50	m

— spațiul de siguranță pentru hobane	2 x 1,30	m
— spațiul destinat prinderii elementelor de parapet	2 x 0,25	m
— spațiul pentru bordură	2 x 0,40	m
— Suprafața	5.560	mp
— Înlocuire hobane și hobane provizorii	5	perechi
— Măsuri de urmărire specială a podului		

**Factori de risc**

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P 100-1/2006, cu modificările ulterioare.

**Finanțarea investiției**

Finanțarea obiectivului de investiții se va face din Împrumutul nr. 33.391 acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor prevăzute anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,  
ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare pentru un imobil  
aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a modificării valorii de inventar, datelor de identificare și schimbării unității de administrare pentru imobilul aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne, înregistrat la poziția cu nr. MFP 155.276, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorice și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

Contrasemnează:  
Ministrul afacerilor interne,  
**Petre Tobă**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Anca Dana Dragu**

București, 27 ianuarie 2016.  
Nr. 21.

*ANEXĂ*

**DATELE DE IDENTIFICARE**  
**a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne,**  
**pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării, modificării datelor de inventar**  
**și schimbării unității de administrare**

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Unitatea care administrează imobilul	Unitatea la care se transmite imobilul	Denumirea după transfer	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar actualizată (lei)
155.276	8.19.01	47-111	Județul Argeș	Ministerul Afacerilor Interne — Direcția Generală Logistică (CUI) 4267060	Ministerul Afacerilor Interne — Departamentul de Informații și Protecție Internă (CUI) 12558583	58-15	Teren* 604 mp CF 80668	10.444,16

\* Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

**privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,  
ca urmare a reevaluării și schimbării unității de administrare pentru un imobil  
aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0701 Cluj-Napoca**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării și schimbării unității de administrare pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — U.M. 0701 Cluj-Napoca, înregistrat cu nr. MFP 36548, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidențele cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

Contrasemnează:  
Ministrul afacerilor interne,  
**Petre Tobă**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Anca Dana Dragu**

București, 27 ianuarie 2016.  
Nr. 22.

ANEXĂ

## DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — UM 0701 Cluj-Napoca, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării și schimbării unității de administrare**

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea bunului din domeniul public al statului	Unitatea de administrare de la care se transmite imobilul	Unitatea de administrare la care se transmite imobilul	Adresa	Caracteristici tehnice	Valoarea de inventar actualizată (lei)
36548	8.19.01	45-15	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0701 Cluj-Napoca  (CUI) 4305946	Ministerul Afacerilor Interne — U.M. 0827 Cluj-Napoca  (CUI) 34603812	Județul Cluj	Teren S = 11.100 mp  Construcții C1 — Sc = 2.363 mp C2 — Sc = 789 mp C3 — Sc = 238 mp C4 — Sc = 828 mp C5 — Sc = 178 mp C6 — Sc = 159 mp C7 — Sc = 968 mp C8 — Sc = 34 mp  CF 305038	7532955,34

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

**privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, pentru unele imobile aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne prin structurile teritoriale ale Jandarmeriei Române**

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare ale imobilului înscris în inventarul bunurilor din domeniul public al statului comunicat la Ministerul Finanțelor Publice nr. 112551, potrivit anexei nr. 1, ca urmare a corectării erorii privind unitatea de administrare a imobilului.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne prin structurile teritoriale ale Jandarmeriei Române, ca urmare a reevaluării, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU  
**DACIAN JULIEN CIOLOȘ**

Contrasemnează:  
Ministrul afacerilor interne,  
**Petre Tobă**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Anca Dana Dragu**

București, 27 ianuarie 2016.  
Nr. 23.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE**  
**ale unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —**  
**Inspectoratul de Jandarmi Județean Dâmbovița**

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI
112551	8.19.01	45-345	Localitatea Tărtășești, județul Dâmbovița	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0705 Târgoviște CUI 4280000

ANEXA Nr. 2

**DATELE DE IDENTIFICARE**  
**ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne**  
**prin structurile teritoriale ale Jandarmeriei Române, ale căror valori de inventar se modifică, ca urmare a reevaluării**

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
101123	8.19.01	Imobil 45-51	MAI — Unitatea Militară 0406 Constanța CUI 4300582	Județul Constanța	46.200
101130	8.19.01	Imobil 45-275	MAI — Unitatea Militară 0406 Constanța CUI 4300582	Județul Constanța	946.583,49
102607	8.19.01	Imobil 45-307	MAI — Unitatea Militară 0406 Constanța CUI 4300582	Județul Constanța	44.000

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
101296	8.19.01	Imobil 45-180	MAI — UM 0746 Slatina CUI 10458367	Județul Olt	1.192.939,83
103921	8.19.01	Imobil 45-361	MAI — UM 0746 Slatina CUI 10458367	Județul Olt	3.614.731,25
96710	8.19.01	Imobil 45-258	MAI — UM 0925 Suceava CUI 13589936	Județul Suceava	4.254.923,86
101474	8.19.01	Imobil 45-287	MAI — UM 0925 Suceava CUI 13589936	Județul Suceava	398.829,12
154585	8.19.01	Imobil 45-328	MAI — UM 0925 Suceava CUI 13589936	Județul Suceava	4.924.787,01
154883	8.19.01	Imobil 45-363	MAI — UM 0925 Suceava CUI 13589936	Județul Suceava	467.754,93
34621	8.19.01	Imobil 45-24	MAI — UM 0412 Slobozia CUI 4231687	Județul Ialomița	18.617.678,15
101239	8.19.01	Imobil 45-252	MAI — UM 0412 Slobozia CUI 4231687	Județul Ialomița	1.261.569,76
101238	8.19.01	Imobil 45-192	MAI — UM 0412 Slobozia CUI 4231687	Județul Ialomița	256.700,15
101237	8.19.01	Imobil 45-147	MAI — UM 0412 Slobozia CUI 4231687	Județul Ialomița	1.353.858,12
102013	8.19.01	Imobil 45-358	MAI — UM 0412 Slobozia CUI 4231687	Județul Ialomița	325.854,07
154963	8.19.01	Imobil 45-335	MAI — Unitatea Militară 0681 Pitești CUI 4229660	Județul Argeș	1.911.726,58
101049	8.19.01	Imobil 45-145	MAI — Unitatea Militară 0681 Pitești CUI 4229660	Județul Argeș	7.516.202,58
36702	8.19.01	Imobil 45-20	MAI — Unitatea Militară 0681 Pitești CUI 4229660	Județul Argeș	18.859.755,07
101461	8.19.01	Imobil 45-85	MAI — Unitatea Militară 0395 Satu Mare CUI 4481144	Județul Satu Mare	264.958,44
35123	8.19.01	Imobil 45-43	MAI — Unitatea Militară 0395 Satu Mare CUI 4481144	Județul Satu Mare	12.420.741,24
38421	8.19.01	Imobil 45-116	MAI — Unitatea Militară 0395 Satu Mare CUI 4481144	Județul Satu Mare	1.988.817,82
101454	8.19.01	Imobil 45-143	MAI — Unitatea Militară 0395 Satu Mare CUI 4481144	Județul Satu Mare	894.990,91
106659	8.19.01	Imobil 45-354	MAI — Unitatea Militară 0395 Satu Mare CUI 4481144	Județul Satu Mare	283.091,41
60400	8.19.01	Imobil 45-39	MAI — UM 0849 Sinaia CUI 18168784	Județul Prahova	7.681.692,36
155437	8.19.01	Imobil 45-150	MAI — Unitatea Militară 0721 Gheorgheni CUI 4367353	Județul Harghita	17.466,59
101032	8.19.01	Imobil 45-98	MAI — Unitatea Militară 0530 București CUI 11694781	Municipiul București	1.805.337,07
101036	8.19.01	Imobil 45-91	MAI — Unitatea Militară 0813 București CUI 4221233	Municipiul București	1.416.869,46
101043	8.19.01	Imobil 45-134	MAI — Unitatea Militară 0437 Arad CUI 3861854	Județul Arad	13.675.998,59
101044	8.19.01	Imobil 45-183	MAI — Unitatea Militară 0437 Arad CUI 3861854	Județul Arad	4.851.350,08
106191	8.19.01	Imobil 45-355	MAI — Unitatea Militară 0524 Drobeta-Turnu Severin CUI 4337476	Județul Mehedinți	1.482.508,82

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
96712	8.19.01	Imobil 45-138	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vaslui CUI 13602245	Județul Vaslui	2.913.222,42
159316	8.19.01	Imobil 45-374	MAI — Unitatea Militară 0586 Miercurea-Ciuc CUI 13602245	Județul Harghita	38.206,08
35571	8.19.01	Imobil 45-86	MAI — Unitatea Militară 0999 București CUI 4267290	Municipiul București	27.289.361,86
34385	8.19.01	Imobil 45-40	MAI — Unitatea Militară 0527 Galați CUI 4211485	Județul Galați	26.700.275,57
101205	8.19.01	Imobil 45-126	MAI — Unitatea Militară 0527 Galați CUI 4211485	Județul Galați	635.280,08
101441	8.19.01	Imobil 45-233	MAI — Unitatea Militară 0756 Ploiești CUI 7977151	Județul Prahova	73.705,83
101062	8.19.01	Imobil 45-125	MAI — Unitatea Militară 0965 Focșani CUI 15499228	Județul Vrancea	327.296,09
108131	8.19.01	Imobil 45-323	MAI — Unitatea Militară 0965 Focșani CUI 15499228	Județul Vrancea	1.058.914,20
39248	8.19.01	Imobil 45-197	MAI — Unitatea Militară 0451 Deva CUI 4634493	Județul Hunedoara	425.972,21
101232	8.19.01	Imobil 45-274	MAI — Unitatea Militară 0451 Deva CUI 4634493	Județul Hunedoara	371.032,83
101231	8.19.01	Imobil 45-273	MAI — Unitatea Militară 0451 Deva CUI 4634493	Județul Hunedoara	157.473,06
155185	8.19.01	Imobil 45-31	MAI — Unitatea Militară 0451 Deva CUI 4634493	Județul Hunedoara	7.673.893,41
101134	8.19.01	Imobil 45-280	MAI — Unitatea Militară 0256 Călărași CUI 15263943	Județul Călărași	1.178.299,52
154962	8.19.01	Imobil 45-350	MAI — Unitatea Militară 0256 Călărași CUI 15263943	Județul Călărași	153.721,83
113990	8.19.01	Imobil 45-330	MAI — Unitatea Militară 0575 București CUI 4340676	Municipiul București	5.991.831,95
158260	8.19.01	Imobil 45-01	MAI — Unitatea Militară 0575 București CUI 4340676	Municipiul București	2.810.475,82
101066	8.19.01	Imobil 45-272	MAI — Unitatea Militară 0944 Piatra-Neamț Inspectoratul de Jandarmi Județean Neamț CUI 13598012	Județul Neamț	1.813.610,51
36649	8.19.01	Imobil 45-04	MAI — Unitatea Militară 0391 Brașov CUI 4317533	Județul Brașov	11.441.975,94
101099	8.19.01	Imobil 45-06	MAI — Unitatea Militară 0391 Brașov CUI 4317533	Județul Brașov	487.030,49
101106	8.19.01	Imobil 45-248	MAI — Unitatea Militară 0391 Brașov CUI 4317533	Județul Brașov	466.799,83
37847	8.19.01	Imobil 45-102	MAI — Unitatea Militară 0391 Brașov CUI 4317533	Județul Brașov	8.383,47
101152	8.19.01	Imobil 45-173	MAI — Unitatea Militară 0866 Sfântu Gheorghe CUI 4201961	Județul Covasna	34.617.577,28

Număr M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
101153	8.19.01	Imobil 45-187	MAI — Unitatea Militară 0866 Sfântu Gheorghe CUI 4201961	Județul Covasna	197.072,46
159317	8.19.01	Imobil 45-373	MAI — Unitatea Militară 0866 Sfântu Gheorghe CUI 4201961	Județul Covasna	65.073,04
96722	8.19.01	Imobil 45-70	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Sibiu CUI 4240995	Județul Sibiu	8.786.644,79
101486	8.19.01	Imobil 45-107	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Sibiu CUI 4240995	Județul Sibiu	4.473.028,89
36981	8.19.01	Imobil 45-69	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	5.095.664,44
155277	8.19.01	Imobil 45-141	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	1.953.294,73
113251	8.19.01	Imobil 45-362	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	37.224,61
101281	8.19.01	Imobil 45-161	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	173.117,43
101282	8.19.01	Imobil 45-227	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu-Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	34.555,79
101283	8.19.01	Imobil 45-228	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	1.036.206,97
101285	8.19.01	Imobil 45-297	MAI — Unitatea Militară 0526 Târgu Mureș CUI 4322998	Județul Mureș	154.326,39
101521	8.19.01	Imobil 45-140	MAI — Unitatea Militară 0460 Râmnicu Vâlcea CUI 2649510	Județul Vâlcea	729.719,31
103841	8.19.01	Imobil 45-324	MAI — Unitatea Militară 0460 Râmnicu Vâlcea CUI 2649510	Județul Vâlcea	1.368.030,25
35863	8.19.01	Imobil 45-27	MAI — Unitatea Militară 0705 Târgoviște CUI 4280000	Județul Dâmbovița	9.006.568,62
112551	8.19.01	Imobil 45-345	MAI — Unitatea Militară 0705 Târgoviște CUI 4280000	Județul Dâmbovița	87.165,31
101445	8.19.01	Imobil 45-286	MAI — Unitatea Militară 0596 București CUI 13964180	Municipiul București	7.349.790,94
101112	8.19.01	Imobil 45-17	MAI — Unitatea Militară 0701 Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj-Napoca CUI 4305946	Județul Cluj	3.064.377,35
101113	8.19.01	Imobil 45-131	MAI — Unitatea Militară 0701 Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj-Napoca CUI 4305946	Județul Cluj	4.328.351,65
101115	8.19.01	Imobil 45-238	MAI — Unitatea Militară 0701 Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj-Napoca CUI 4305946	Județul Cluj	4.910.995,46



**ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

**DECIZIA Nr. 24****din 16 noiembrie 2015**

Dosar nr. 19/2015

Iulia Cristina Tarcea — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului

Lavinia Curelea — președintele Secției I civile

Roxana Popa — președintele delegat al Secției a II-a civile

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale

Constantin Brânzan — judecător la Secția a II-a civilă

Lucia Paulina Brehar — judecător la Secția a II-a civilă

Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă

Ileana Izabela Dolache — judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Minodora Condoiu — judecător la Secția a II-a civilă

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă

Carmen Trănica Teau — judecător la Secția a II-a civilă

Adriana Elena Gherasim — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Cristian Daniel Oana — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Emilia Claudia Vișoiu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Eugenia Ion — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Rodica Florica Voicu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Iuliana Măiereanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Zoița Milășan — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Luiza Maria Păun — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă

Simona Lala Cristescu — judecător la Secția I civilă

Leontina Șerban — judecător la Secția penală

Luminița Livia Zglimbea — judecător la Secția penală

civilă și art. 27<sup>2</sup> alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința completului este prezidată de doamna judecătoreasă Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Colegiul de conducere al Curții de Apel București este reprezentat de domnul judecătorească Bogdan Cristea, din cadrul Secției a VIII-a contencios administrativ și fiscal a aceleiași instanțe, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27<sup>3</sup> din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București cu privire la stabilirea instanței competente funcțional/specializării secției sau a completului competent(e) să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu completările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 193/2000*).

Magistratul-asistent prezintă referatul, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse hotărâri judecătorești prin care problema de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii a fost soluționată diferit, precum și raportul comun întocmit de judecătorii-raportori.

Doamna judecătorească Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constatând că nu există chestiuni prealabile sau excepții, acordă cuvântul reprezentantului Colegiului de conducere al Curții de Apel București pentru susținerea recursului în interesul legii.

Reprezentantul Colegiului de conducere al Curții de Apel București susține recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, în sensul că secțiile civile (cauze privind profesioniștii) sunt competente să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Având cuvântul, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pune concluzii pentru admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, în sensul că cererile formulate de Autoritatea Națională pentru Protecția

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 19/2015 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură

Consumatorilor, prin care se solicită constatarea caracterului abuziv al unor clauze din contractele de adeziune sau din contractele preformulate încheiate de un profesionist, destinate a fi utilizate în activitatea acestuia, obligarea profesionistului la modificarea contractelor de adeziune în curs de executare sau la eliminarea clauzelor abuzive din contractele preformulate, precum și aplicarea amenzii contravenționale prevăzute de art. 16 din Legea nr. 193/2000, sunt de competența secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială își are domiciliul sau sediul profesionistul.

Președintele completului de judecată, doamna judecătoreasă Lulia Cristina Tarcea, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

#### ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

##### I. Problema de drept care a generat practica neunitară

1. Recursul în interesul legii vizează stabilirea instanței competente funcțional/specializării secției sau a completului competent(e) să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 193/2000.

2. Dispozițiile legale relevante și a căror interpretare a generat practica neunitară sunt următoarele:

— *Legea nr. 193/2000:*

„Art. 8. — Controlul respectării dispozițiilor prezentei legi se face de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de specialiștii autorizați ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor.”

„Art. 11. — Organele de control abilitate încheie procese-verbale prin care se consemnează faptele constatate cu ocazia verificărilor făcute, precum și articolele din lege încălcate de profesionist.”

„Art. 12. — (1) În cazul în care constată utilizarea unor contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, organele de control prevăzute la art. 8 vor sesiza tribunalul de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului, solicitând obligarea acestuia să modifice contractele aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive.

(2) La cererea de chemare în judecată va fi anexat procesul-verbal întocmit potrivit art. 11.

(3) Asociațiile pentru protecția consumatorului care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 30 și 32 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, îl pot chema în judecată pe profesionistul care utilizează contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, la instanța prevăzută la alin. (1), pentru ca aceasta să dispună încetarea folosirii acestora, precum și modificarea contractelor aflate în curs de executare, prin eliminarea clauzelor abuzive. Dispozițiile art. 13 alin. (1) și (4) sunt aplicabile.

(4) Dispozițiile alin. (1)—(3) nu aduc atingere dreptului consumatorului căruia i se opune un contract de adeziune ce conține clauze abuzive de a invoca nulitatea clauzei pe cale de acțiune ori pe cale de excepție, în condițiile legii.”

„Art. 13. — (1) Instanța, în cazul în care constată existența clauzelor abuzive în contract, obligă profesionistul să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), instanța va aplica și amenda contravențională prevăzută la art. 16.

(3) Dacă instanța constată că nu sunt clauze abuzive în contract, va anula procesul-verbal întocmit.

(4) Hotărârea este supusă numai apelului.”

„Art. 16. — (1) Constituie contravenție, în măsura în care fapta nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, încălcarea interdicției stipulate la art. 1 alin. (3) și se sancționează cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei.

(2) Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 27—29”.

— *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea nr. 554/2004):*

„Art. 2. — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

c) *act administrativ* — actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;

(...)

f) *contencios administrativ* — activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;”.

„Art. 5 — (2) Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.”

— *Codul de procedură civilă:*

„Art. 123. — (1) Cererile accesorii, adiționale, precum și cele incidentale se judecă de instanța competentă pentru cererea principală, chiar dacă ar fi de competența materială sau teritorială a altei instanțe judecătorești, cu excepția cererilor prevăzute la art. 120.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și atunci când competența de soluționare a cererii principale este stabilită de lege în favoarea unei secții specializate sau a unui complet specializat.”

##### II. Examenul jurisprudențial

3. Prin recursul în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 193/2000, dezlegarea problemei de drept supuse analizei fiind menită a conduce la stabilirea instanței competente funcțional/specializării secției sau a completului competent(e) să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice.

Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești:

A. Unele instanțe au considerat că secțiile de contencios administrativ și fiscal sunt competente să soluționeze litigiile anterior menționate.

4. S-a arătat, în sprijinul acestei opinii, că prin dispozițiile art. 12 și 13 din Legea nr. 193/2000 se instituie o procedură specială de sesizare a instanței și de aplicare a sancțiunii contravenționale, în cazul clauzelor abuzive cuprinse în contractele de adeziune.

5. Legea nr. 193/2000 reglementează în mod diferit cazurile în care instanța este sesizată pe baza unui proces-verbal de control întocmit de o autoritate publică și cele în care consumatorul — cocontractant solicită constatarea caracterului abuziv al anumitor clauze dintr-un contract de adeziune.

6. Tribunalul, în constatarea caracterului abuziv al clauzelor din contract, va verifica, în fapt, legalitatea și temeinicia actului de constatare al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și va aplica sancțiunile prevăzute de lege, Legea nr. 193/2000 reglementând o situație specială, în sensul că a luat din competența agentului constator posibilitatea de a aplica sancțiunea contravențională și a dat competență în acest sens instanței de judecată.

7. În această opinie nu se reține că ar exista un raport, de felul principal-accesoriu, între capetele de cerere având ca obiect constatarea caracterului abuziv și aplicarea sancțiunii contravenționale, deoarece tribunalul este chemat să verifice temeinicia procesului-verbal, să stabilească sancțiunea și să dispună măsurile necesare restabilirii ordinii de drept, toate aceste măsuri fiind incluse în sfera răspunderii contravenționale a persoanei juridice chemate în judecată.

8. Sintagma „tribunalul de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului” din art. 12 alin. (1) (intervenită în urma unei modificări legislative) nu denotă intenția legiuitorului de a stabili competența de soluționare a litigiilor în favoarea secției tribunalului specializate în soluționarea cauzelor cu profesioniști, ci doar că s-a dorit a se face aplicarea dispozițiilor cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001*), referitoare la competența de soluționare a plângerii contravenționale (locul săvârșirii contravenției, regula fiind încheierea contractului la sediul societății).

B. Alte instanțe au apreciat că secțiile civile (cauze privind profesioniștii) sunt competente să soluționeze aceste litigii.

9. S-a reținut, în acest sens, că litigiile de contencios administrativ sunt cele soluționate de instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice, litigii în care cel puțin o parte este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul Legii nr. 554/2004, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim, astfel cum sunt definite de art. 2 alin. (1) din aceeași lege.

10. Trimiterea la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 nu constituie un temei pentru reținerea competenței instanței de contencios administrativ, deoarece trimiterea la actul normativ menționat, cu excepția art. 27—29 din cuprinsul acestuia, vizează numai aspectele de drept substanțial privind capătul de cerere accesoriu, adică aplicarea amenzii contravenționale.

11. Spre deosebire de procesul contravențional tipic, în lumina Legii nr. 193/2000, instanța nu se rezumă la verificarea legalității și temeiniciei procesului-verbal, ci judecă în condiții de contradictorialitate însăși existența sau inexistența clauzelor abuzive într-un contract de drept privat, iar nu administrativ, și poate dispune măsuri cu efecte directe, nu numai față de acel contract, ci față de toate contractele de adeziune în curs de executare.

12. Caracter principal în litigiu îl are capătul de cerere privind verificarea existenței și constatarea clauzelor abuzive din contractul încheiat între profesionist și consumator, iar eventuala aplicare a sancțiunii contravenționale — în măsura în care se

constată existența clauzelor abuzive — reprezintă un capăt de cerere accesoriu, subsecvent, care nu este apt în sine să atragă competența instanței de contencios administrativ, ci revine spre judecare instanței competente să soluționeze capătul de cerere principal (secția civilă), în baza prorogării legale de competență.

### III. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel București

13. Colegiul de conducere al Curții de Apel București, autorul sesizării, apreciază ca fiind în acord cu litera și spiritul legii punctul de vedere expus la pct. II.B, conform căruia secțiile civile (cauze privind profesioniștii) sunt competente să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profesioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 193/2000.

14. În esență, punctul de vedere exprimat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București se întemeiază pe interpretarea sistematică a dispozițiilor legale incidente, citate la pct. I.2, din care se desprinde ideea că litigiile de natura celor ce constituie obiectul sesizării nu se circumscriu noțiunii de „*contencios administrativ*”, astfel cum aceasta este definită de art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004, pe de o parte, iar contractul încheiat între consumator și profesionist, precum și procesul-verbal prevăzut de art. 11 din Legea nr. 193/2000, deduse tribunalului spre judecată, nu sunt „*acte administrative*”, în sensul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, pe de altă parte.

15. În opinia autorului sesizării, Legea nr. 193/2000 reprezintă o normă juridică „mixtă”, ce conține norme specifice dreptului privat și norme specifice dreptului public. Reglementarea legiuitorului din art. 16 al legii este specifică dreptului public, căci instituie o contravenție și prevede sancțiunea aplicabilă; în schimb, dispozițiile art. 1—7 din același act normativ, deși prezintă în mod indiscutabil caracter imperativ și, în unele cazuri, de ordine publică, sunt proprii dreptului privat, întrucât prevăd norme în materia contractelor încheiate între persoane private.

16. Litigiile la care face referire art. 12 din Legea nr. 193/2000 au ca obiect principal interpretarea unor norme de drept privat, respectiv interpretarea și aplicarea/executarea unor obligații contractuale ce au luat naștere în baza unui raport juridic de drept privat.

17. Interpretând logic și sistematic dispozițiile art. 13 din Legea nr. 193/2000, autorul sesizării reține că soluționarea acțiunii exercitate în condițiile art. 12 alin. (1) se face, în principal, în cazul în care instanța constată existența clauzelor abuzive în contract, prin obligarea profesionistului să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale și, abia în secundar, este aplicată amenda contravențională, conform art. 16 din lege. Așadar, intenția principală a legiuitorului, în cadrul unei astfel de acțiuni, este să se obțină eliminarea clauzelor abuzive, sancțiunea contravențională reprezentând doar o consecință a modului de soluționare a capătului principal de cerere.

18. Raționamentul expus permite ierarhizarea capetelor de cerere corespunzătoare în *principal*, aferent art. 13 alin. (1) (caracterul abuziv al clauzei) din Legea nr. 193/2000, respectiv în *accesoriu*, aferent art. 13 alin. (2) (amenda contravențională) din aceeași lege, ceea ce atrage aplicarea dispozițiilor art. 123 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în temeiul cărora capătul de cerere accesoriu se judecă de instanța competentă pentru capătul de cerere principal.

19. Însăși stabilirea normei de competență teritorială reprezintă un contraargument în reținerea specializării instanței de contencios administrativ și fiscal căci, potrivit art. 10 alin. (3)

din Legea nr. 554/2004, competența în materia contenciosului administrativ este una alternativă, în favoarea instanței de la sediul/domiciliul fie al reclamantului, fie al pârâtului. Or, instituirea normei de competență teritorială prin art. 12 din Legea nr. 193/2000 constituie o consacrare a principiului specific în materia procedurii civile, ca drept comun, unde instanța competentă este cea de la sediul pârâtului, indicu care susține natura litigiului ca fiind specifică dreptului civil.

20. Un alt argument reținut în sprijinul acestei opinii îl constituie prevederea în cuprinsul art. 13 alin. (4) din Legea nr. 193/2000 a căii de atac a apelului, care este improprie contenciosului administrativ ca atare, întrucât art. 20 din Legea nr. 554/2004 instituie, în această materie, recursul ca singură cale de atac ce poate fi exercitată, cu excluderea apelului, date fiind și dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

#### IV. Punctul de vedere formulat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

21. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 trebuie interpretate și aplicate în sensul că cererile formulate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin care se solicită constatarea caracterului abuziv al unor clauze din contractele de adeziune sau din contractele preformulate încheiate de un profesionist, destinate a fi utilizate în activitatea acestuia, obligarea profesionistului la modificarea contractelor de adeziune în curs de executare sau la eliminarea clauzelor abuzive din contractele preformulate, precum și aplicarea amenzii contravenționale prevăzute de art. 16 din lege sunt de competența secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială își are domiciliul sau sediul profesionistul.

#### V. Raportul asupra recursului în interesul legii

22. Raportul cuprinde soluțiile date de instanțele judecătorești problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează acestea și evocă doctrina cu privire la materia supusă analizei.

23. Constată că problema de drept în discuție nu se regăsește în doctrina și jurisprudența Curții Constituționale. Sunt menționate, totuși, câteva decizii ale Curții Constituționale care, chiar dacă nu vizează dispozițiile art. 12 din Legea nr. 193/2000, s-a apreciat ca fiind relevante pentru lămurirea problemei de drept ce constituie obiectul recursului în interesul legii supus analizei de față.

24. Astfel, s-a arătat că, respingând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 193/2000, Curtea Constituțională a statuat că „actele de control constatatoare ale unor situații de fapt nu pot forma obiectul unor cereri adresate instanțelor de contencios administrativ din moment ce acestea nu produc, în mod direct, efecte juridice cu privire la persoana controlată” (Decizia nr. 194 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 16 martie 2009).

25. De asemenea, examinând excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, Curtea Constituțională a reținut că „fie că este sesizată direct de către consumator, fie prin intermediul procesului-verbal de constatare a faptelor contrare legii întocmit de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau de specialiștii autorizați ai organelor administrației publice, instanța judecătorească este unica autoritate care se va pronunța asupra existenței sau inexistenței clauzelor abuzive dintr-un contract”. Curtea a mai reținut că art. 13 din lege, pe lângă răspunderea civilă delictuală pe care o reglementează, prevede și o răspundere contravențională, din moment ce fapta ilicită este sancționată cu amenda contravențională (Decizia nr. 464 din

12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011).

26. Raportul evocă, de asemenea, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, reținând că instanța supremă s-a pronunțat, implicit, asupra chestiunii de drept în discuție, prin Decizia nr. 187 din 17 ianuarie 2014 a Secției de contencios administrativ și fiscal.

27. Judecătorii-raportori, constatând, în prealabil, că recursul în interesul legii este admisibil, propun un proiect de soluție de admitere a recursului în interesul legii, în sensul că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice și băncile comerciale/profesiunii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice, se soluționează de secțiile civile/completele specializate în materie civilă (litigii cu profesioniști) din cadrul tribunalului.

#### VI. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită, pe calea recursului în interesul legii, cu pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, în sensul stabilirii instanței competente/specializării secției sau a completului competent(e) să soluționeze litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și băncile comerciale/profesiunii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice.

29. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analizarea condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă potrivit căruia „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”.

30. Chestiunea implică o dublă perspectivă:

— respectarea *cerințelor de ordin formal* prescrite de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă — dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii; această cerință de admisibilitate se constată a fi îndeplinită, date fiind anexele memoriului de recurs în interesul legii din care rezultă că practica neunitară se identifică la nivelul mai multor curți de apel din țară (astfel cum au fost enumerate), practica neunitară fiind ilustrată prin hotărâri judecătorești definitive (dacă litigiul s-a judecat potrivit Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă), ca și prin hotărâri judecătorești irevocabile (dacă judecata s-a desfășurat în baza dispozițiilor Codului de procedură civilă de la 1865);

— cea de-a doua cerință de admisibilitate privește *obiectul recursului în interesul legii*, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, anume să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât recursul în interesul legii nu poate fi promovat decât pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, potrivit celor deja arătate la secțiunea calificarea obiectului recursului în interesul legii.

31. Soluționarea problemei de drept ce constituie obiectul recursului în interesul legii necesită interpretarea sistematică a dispozițiilor legale incidente, citate la pct. I.

32. Legea nr. 193/2000 transpune în dreptul intern Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 15 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, având ca obiect asigurarea unei protecții mai eficiente a consumatorului prin elaborarea unor norme de drept uniforme în ceea ce privește clauzele abuzive.

33. Potrivit art. 7 al acestei directive „(1) Statele membre se asigură că, în interesul consumatorilor și al concurenților, există mijloace adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea în continuare a clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii de către vânzători sau furnizori. (2) Mijloacele menționate la alineatul (1) cuprind dispozițiile în conformitate cu care persoanele sau organizațiile care au, în temeiul legislației interne, un interes legitim în protecția consumatorilor pot introduce o acțiune în justiție sau în fața organismelor administrative competente, în conformitate cu legislația internă în cauză, pentru a obține o decizie care să stabilească dacă clauzele contractuale elaborate pentru a fi utilizate în general sunt abuzive, astfel încât să poată aplica mijloacele adecvate și eficiente pentru a preveni utilizarea acestor clauze în continuare”.

34. În litigiile întemeiate pe dispozițiile art. 12 din Legea nr. 193/2000 se conferă unei autorități publice, respectiv Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor, calitatea de subiect activ al raportului juridic litigios, îndrituit să acționeze pentru a supune controlului instanței de judecată caracterul pretins abuziv al unor clauze din contractele încheiate între profesioniști și consumatori. Acesta este unul dintre mecanismele procesuale instituite de legiuitor în scopul de a asigura înlăturarea clauzelor abuzive din contractele încheiate de consumatori cu profesioniștii, mecanism care funcționează la nivel colectiv.

35. Aceste litigii au ca obiect principal interpretarea și aplicarea/executarea unor obligații contractuale ce au luat naștere în baza unui raport juridic de drept privat, prin raportare la dispozițiile art. 1—7 din Legea nr. 193/2000, ca norme imperative care operează în domeniul dreptului privat și a căror respectare este chemată să o analizeze instanța sesizată.

36. Demersul juridic se întemeiază, conform art. 12 alin. (2) coroborat cu art. 11 din Legea nr. 193/2000, pe procesul-verbal încheiat de autoritatea care exercită, conform art. 8 din lege, controlul respectării dispozițiilor legii, proces-verbal care consemnează faptele constatate cu ocazia verificărilor făcute, precum și articolele de lege încălcate de profesionist.

37. În norma internă (art. 8 din Legea nr. 193/2000), controlul respectării dispozițiilor acestui act normativ se efectuează, printre altele, de reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor care, în exercitarea acestei atribuții, atunci când constată utilizarea unor contracte de adeziune care conțin clauze abuzive, vor sesiza tribunalul de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului pentru obligarea acestuia să modifice contractele în executare prin eliminarea clauzelor abuzive.

38. În alți termeni, legitimarea procesuală activă a organelor de control prevăzută la art. 8 din lege nu este expresia unei acțiuni în regim de putere publică, fiind de altfel reglementată și prin dispozițiile art. 37 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, „În cazurile și condițiile prevăzute exclusiv prin lege, se pot introduce cereri sau se pot formula apărări și de persoane, organizații, instituții sau autorități, care, fără a justifica un interes personal, acționează pentru apărarea drepturilor ori intereselor legitime ale unor persoane aflate în situații speciale sau, după caz, în scopul ocrotirii unui interes de grup ori general”.

39. De altfel, sesizarea instanței în condițiile art. 12 alin. (1)—(3) din Legea nr. 193/2000 nu aduce atingere dreptului consumatorului de a invoca nulitatea clauzei, pe cale de acțiune sau pe cale de excepție, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, consumatorii prejudiciați prin contracte încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale având dreptul, potrivit art. 14 din actul normativ menționat, de a se adresa instanțelor judecătorești în conformitate cu prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă.

40. Competența funcțională a instanțelor de contencios administrativ este reglementată în Legea nr. 554/2004, care reprezintă legea-cadru în materie.

41. Numai determinarea naturii juridice a litigiului ca fiind de contencios administrativ atrage competența instanțelor de contencios administrativ.

42. Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004 se definește contenciosul administrativ ca fiind „activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept ori un interes legitim;”.

43. Din interpretarea textului legal citat se constată că, pentru a fi în prezența contenciosului administrativ, este necesar a fi întrunite în mod cumulativ două condiții: în primul rând, una dintre părți să fie o autoritate publică și, în al doilea rând, litigiul, conflictul, să fie rezultatul unui act administrativ tipic sau al unui asimilat (nesoluționarea în termenul legal ori refuzul nejustificat de a rezolva o cerere).

44. În doctrină s-a reținut că, *stricto sensu*, contenciosul administrativ evocă totalitatea litigiilor dintre autoritățile publice și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime prin acte administrative nelegale, tipice sau asimilate, litigii care sunt de competența instanțelor de contencios administrativ și sunt soluționate în baza unui regim de putere publică guvernate de legea-cadru în materie.

45. Cum normele art. 12 și următoarele din Legea nr. 193/2000 nu se referă la un act administrativ asimilat, adică la o nesoluționare în termen a unei cereri sau un refuz nejustificat de a rezolva o cerere emanând de la o autoritate publică, rezultă că singura posibilitate pentru a fi în prezența unui contencios administrativ ar fi ca litigiul să privească existența unui act administrativ unilateral. Însă, nici această variantă nu rezultă din cadrul normativ analizat, respectiv Legea nr. 193/2000.

46. Astfel, noțiunea de „*act administrativ*” este definită în art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, text care face referire la „actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ;”.

47. Cum este de domeniul evidenței că acel contract încheiat între consumator și profesionist, dedus tribunalului spre judecată, nu este un contract administrativ, ci este un act juridic bilateral de drept privat, singurul înscris prevăzut de Legea nr. 193/2000, care este emis de o autoritate publică, fiind susceptibil de a fi analizat în acest context în legătură cu noțiunea de contencios administrativ, este procesul-verbal menționat de art. 11—13 din legea în discuție.

48. Or, acest proces-verbal nu produce efecte specifice actului administrativ, în sensul definit de lege, respectiv nu modifică/înlătură clauzele pretins abuzive din contractul încheiat între consumator și profesionist, un astfel de rezultat putând fi exclusiv consecința hotărârii judecătorești pronunțate de instanța investită de organul de control. Conținutul procesului-verbal se rezumă, conform art. 11 din Legea nr. 193/2000, la consemnarea faptelor constatate cu ocazia verificărilor făcute și a articolelor din lege încălcate de profesionist, impunând astfel

calificarea actului ca opinie a organului de control asupra situației de fapt și normei legale aplicabile.

49. Calificarea juridică a acestui act de control, din perspectiva clasificării actelor emise de o autoritate publică, este cea de act premergător emiterii unui act administrativ, neputând fi asimilat unui proces-verbal de contravenție ce este apt a da naștere unor raporturi juridice de sine stătătoare între contravenient și organul constator, ce intră în sfera noțiunii de răspundere contravențională.

50. Revine instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului având ca obiect constatarea existenței unor clauze abuzive în contractul încheiat între profesionist și consumator rolul de a aplica sancțiunea contravențională prevăzută la art. 16 din Legea nr. 193/2000, astfel că nu poate fi considerat ca fiind act administrativ actul de control încheiat de autoritatea publică anterior sesizării tribunalului de la domiciliul sau, după caz, sediul profesionistului.

51. Împrejurarea că, potrivit art. 13 alin. (3) din Legea nr. 193/2000, atunci când instanța constată că nu sunt clauze abuzive în contract anulează procesul-verbal întocmit nu înseamnă un control de legalitate în contencios administrativ exercitat asupra procesului verbal de control, ci o consecință imediată a modului de soluționare a capătului principal de cerere.

52. În acest context nu sunt întrunite condițiile prevăzute cumulativ de dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 554/2004, pentru a fi în prezența unui contencios administrativ, care să reclame *ratione materiae* competența funcțională a instanțelor de contencios administrativ, nefiind suficientă că în litigiu este implicată o autoritate publică, câtă vreme acest litigiu nu privește un act administrativ tipic sau asimilat.

53. Analiza logică și sistematică a dispozițiilor art. 13 din Legea nr. 193/2000 indică faptul că soluționarea acțiunii exercitate în condițiile art. 12 alin. (1) din aceeași lege are loc, în principal, în cazul în care instanța constată existența clauzelor abuzive în contract, prin obligarea profesionistului să modifice toate contractele de adeziune în curs de executare, precum și să elimine clauzele abuzive din contractele preformulate, destinate a fi utilizate în cadrul activității profesionale. Așadar, scopul principal al acțiunii este eliminarea clauzelor abuzive, ceea ce implică o analiză de validitate a clauzelor contractuale, în vreme ce aplicarea sancțiunii contravenționale este doar o consecință legală a constatării caracterului abuziv al clauzelor contractuale.

54. Prin urmare, în măsura în care unul dintre capetele cererii de chemare în judecată se referă la aplicarea amenzii

contravenționale, conform art. 16 din Legea nr. 193/2000, aceasta este o cerere accesorie, dată, potrivit art. 123 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în competența instanței care judecă cererea principală. Nici trimerile din cuprinsul art. 16 alin. (2) al Legii nr. 193/2000 la aplicabilitatea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 nu sunt de natură a atrage competența secției de contencios administrativ în soluționarea litigiilor întemeiate pe dispozițiile art. 12 din Legea nr. 193/2000, având în vedere că aceste trimeri se referă exclusiv la aplicarea amenzii contravenționale, care poate constitui numai capăt accesoriu de cerere și care nu este de natură a influența competența de soluționare a cauzei.

55. În consecință, având în vedere că obiectul litigiului este reprezentat, în principal, de analiza caracterului abuziv al clauzelor unui contract guvernat de norme de drept privat, competența revine secției civile/completelor specializate în materie civilă (litigii cu profesioniști) din cadrul tribunalului, iar nu secției de contencios administrativ și fiscal/completelor specializate în materia contenciosului administrativ.

56. De altfel, dispozițiile coroborate ale art. 12 alin. (1) și (3), art. 13 și 14 din Legea nr. 193/2000 conduc la concluzia stabilirii unitare a competenței de soluționare, determinantă nefiind calitatea reclamantului — de organ de control în sensul legii, de asociație pentru protecția consumatorului sau de consumator care se consideră prejudiciat prin contractul încheiat, ci natura normei care guvernează, în principal, raportul juridic dedus judecătii, și anume o normă imperativă de drept privat, iar nu o normă de drept public.

57. Așadar, raportul juridic dedus judecătii este unul civil, referindu-se la contractul încheiat de un consumator cu un profesionist.

58. Norma de competență conține referirea expresă la calitatea pârâtului de *profesionist*, consacră principiul de drept comun din materia procedurii civile, conform căruia instanța competentă teritorial este cea de la sediul pârâtului [în vreme ce, în materia contenciosului administrativ, competența teritorială este alternativă, fie în favoarea instanței de la sediul/domiciliul reclamantului, fie în favoarea instanței de la sediul/domiciliul pârâtului, conform art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004] și prevede calea de atac a apelului, specifică materiei civile, dar improprie contenciosului administrativ (art. 20 din Legea nr. 554/2004 instituind în această materie recursul ca singură cale de atac ce poate fi exercitată, cu excluderea apelului, date fiind și dispozițiile art. 7 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare).

59. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

## ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare, litigiile în care sunt implicate Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice și băncile comerciale/profesioniștii, atunci când instanța de judecată este sesizată de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor/alte organe ale administrației publice, se soluționează de secțiile civile/completelor specializate în materie civilă (litigii cu profesioniști) din cadrul tribunalului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 noiembrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE  
**IULIA CRISTINA TARCEA**

Magistrat-asistent,  
**Aurel Segărceanu**

# ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

## NORMĂ

### privind condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță și categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 137 din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 22 ianuarie 2016,

**Autoritatea de Supraveghere Financiară** emite următoarea normă:

#### CAPITOLUL I

##### Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta normă reglementează:

a) condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță prevăzute la cap. V din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, denumită în continuare *Legea nr. 246/2015*;

b) categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție în cadrul procedurii rezoluției, prevăzută de Legea nr. 246/2015.

(2) Termenii și expresiile din prezenta normă au înțelesul prevăzut de Legea nr. 246/2015 sau de Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, în cazul în care nu contravin Legii nr. 246/2015.

#### CAPITOLUL II

##### Condiții de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță

Art. 2. — (1) În vederea aplicării principiului prevăzut la art. 44 lit. g) din Legea nr. 246/2015 în condițiile aplicării instrumentelor și competențelor de rezoluție, Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, în calitate de autoritate de rezoluție, emite o decizie prin care solicită asigurătorului aflat în rezoluție efectuarea unei evaluări de către un auditor financiar, persoană juridică, pentru a se stabili dacă principiul a fost respectat.

(2) Costul evaluării se suportă de către asigurătorul aflat în rezoluție.

Art. 3. — (1) Evaluarea, efectuată în scopul determinării tratamentului acționarilor și creditorilor, în cadrul aplicării instrumentelor de rezoluție sau competenței de rezoluție, față de condițiile aplicabile în cadrul procedurii insolvenței, va avea conținutul minim prevăzut la art. 134 alin. (2) și (3) din Legea nr. 246/2015.

(2) Auditorul financiar va efectua evaluarea cu respectarea standardelor aplicabile și va întocmi un raport de evaluare în limba română, care va fi transmis către asigurătorul aflat în rezoluție și către *A.S.F.*

(3) *A.S.F.* poate solicita auditorului financiar detalii, clarificări sau explicații cu privire la activitatea desfășurată, precum și documentele întocmite de către acesta în cazul în care clarificările sunt considerate insuficiente.

(4) Evaluarea va determina cuantumul sumei pe care ar fi trebuit să îl primească fiecare dintre acționarii și creditorii a căror creanțe nu au fost transferate unei instituții-punte, unui asigurător sau unui vehicul de administrare a activelor, în cazul în care asigurătorul ar fi fost lichidat prin procedura insolvenței, conform prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de

prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Evaluarea se va raporta la momentul luării deciziei privind aplicarea măsurilor de rezoluție.

Art. 4. — (1) În cazul în care în urma evaluării rezultă că pierderile suportate de acționari și de creditorii a căror creanțe nu au fost transferate unei instituții-punte, unui asigurător sau unui vehicul de administrare a activelor, au fost mai mari decât cele care ar fi fost suportate în cadrul procedurii de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, aceștia au dreptul la plata diferenței din partea Fondului de rezoluție pentru asigurători.

(2) *A.S.F.*, în calitate de autoritate de rezoluție, va comunica fiecărui acționar și creditor prevăzut la alin. (1) suma reprezentând diferența pe care aceștia sunt îndreptățiți să o primească, în termen de o lună de la primirea raportului de evaluare, precum și datele de identificare ale Fondului de rezoluție pentru asigurători, care le va achita suma.

(3) Acționarii și creditorii prevăzuți la alin. (1) pot solicita plata sumei prevăzute la alin. (2) în cadrul termenului general de prescripție.

#### CAPITOLUL III

##### Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar

Art. 5. — Auditorul financiar care efectuează evaluarea conform prevederilor art. 134 din Legea nr. 246/2015 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie persoană juridică;

b) să dețină calificativul maxim „A” obținut la ultima evaluare realizată de către Camera Auditorilor Financiari din România (*C.A.F.R.*);

c) activitatea desfășurată în domeniul auditului financiar și responsabilitățile exercitate în cadrul acesteia să ateste că are o bună reputație profesională locală sau internațională;

d) să dețină experiență internațională în ceea ce privește misiunea de audit pe care o va desfășura, respectiv să fi participat în ultimii 5 ani la acțiuni de audit de tipul evaluarea calității activelor sau evaluarea activelor și pasivelor societăților din domeniul financiar-bancar sau la acțiuni de evaluare în scopul rezoluției unei societăți din domeniul financiar-bancar;

e) să nu fie auditorul statutar al asigurătorului la momentul selecției și pe durata realizării evaluării;

f) să nu fie administratorul special, administratorul temporar sau administratorul de rezoluție al asigurătorului;

g) să nu fi efectuat misiuni de audit statutar la asigurătorul în cauză în ultimii 5 ani anteriori efectuării evaluării;

h) să nu fi fost sancționat disciplinar printr-o decizie rămasă definitivă în ultimii 3 ani de către autoritățile competente care supraveghează activitatea acestora;

i) să nu fi fost sancționat de către autoritățile române sau străine din domeniul financiar cu interdicția de a desfășura activități în sistemul financiar-bancar ori cu interdicția temporară de a desfășura astfel de activități;

j) să aibă încheiat un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în conformitate cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de C.A.F.R.; A.S.F. nu își asumă responsabilitatea privind conformitatea contractului de asigurare de răspundere civilă profesională cu normele privind asigurarea pentru risc profesional emise de C.A.F.R.;

k) să nu se afle într-o situație de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;

l) să dispună de minimum 5 persoane angajate membri activi ai C.A.F.R.;

m) să aibă în componența echipei de audit cel puțin un actuar.

#### CAPITOLUL IV

##### **Mecanisme de siguranță pentru contrapărți în caz de transfer parțial și categorii de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție**

Art. 6. — (1) În aplicarea prevederilor art. 136 din Legea nr. 246/2015 cu privire la protecția aplicată în cazul transferurilor parțiale de active, drepturi sau pasive ale asigurătorului aflat în rezoluție către un alt asigurător, sau în exercitarea instrumentului de rezoluție de la o instituție-punte sau vehicul

de administrare a activelor către un alt asigurător se aplică următoarele categorii de contracte:

a) contractele financiare definite la art. 2 pct. 12 din Legea nr. 246/2015;

b) contractele de garanție financiară, definite de Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, cu modificările și completările ulterioare;

c) contractele de compensare-decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate în cadrul piețelor reglementate, sistemelor multilaterale de tranzacționare și sistemelor organizate de tranzacționare;

d) angajamentele aferente emisiunii de obligațiuni garantate;

e) ipotecile constituite în conformitate cu Codul civil.

(2) Protecția pentru contractele prevăzute la alin. (1) se referă la faptul că activele asigurătorului supus rezoluției, care sunt angajate sau asupra cărora există un drept de ipotecă sau sunt instituite sarcini nu pot face obiectul instrumentului de vânzare a activității și a portofoliului, prevăzut de Legea nr. 246/2015.

Art. 7. — Măsurile de protecție se aplică până la data intrării în procedura falimentului.

#### CAPITOLUL V

##### **Dispoziții finale**

Art. 8. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,  
**Mișu Negrițoiu**

București, 26 ianuarie 2016.  
Nr. 8.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

